

nogle af dem, der skal gå ud. Men hvorfor har ministeren ikke fastsat en frist for gennemførelse af disse anbefalinger? Det er ikke nok, at regeringen lægger stor vægt på gennemførelsen; der skal mere til, ellers risikerer vi, at DA eller andre arbejdsgiverorganisationer sætter hælene i, og hvad vil ministeren så gøre? Erfaringerne fra det hidtidige forløb med konkretisering af Arbejdstilsynets debatoplæg lover jo ikke godt.

BST-systemet er et andet problem i bekæmpelsen af et dårligt arbejdsmiljø. Ingen kan jo være imod, at BST-anbefalingerne, som i parentes bemærket er fra 1991, nu endelig skal gennemføres, men det nævnes ikke med ét ord, at rapporten om BST fra sommeren 1995 afslørede, at 44 pct. af de virksomheder, der er tilsluttet BST, ikke benytter denne væsentlige aktør på arbejdsmiljøområdet. Hvad gør vi ved det? Hvad har ministeren som bud? Hvad er en hurtig realisering af de 13 anbefalinger?

Et tredje eksempel er Arbejdstilsynets forslag om en midtvejsevaluering år 2000. Arbejdsministeren lægger ikke op til en evaluering undervejs. Hvorfor? Jeg tror, jeg har et svar. Det kan handle om, at evalueringen er svær. Det kan handle om, at regeringen ikke har et kriterium for, hvad der er fiasko, og hvad der er succes. Og det er derfor, vi hurtigst muligt må have konkretiseret handlingsplanens visioner i mål og delmål, for vi skal ikke gentage den fejl, som vi løb ind i, og som SFI-rapporten dokumenterer i handlingsplanen vedrørende ensidigt taget arbejde, nemlig at det, man gik i gang med, var for upræcist. Jeg lægger op til, at vi skal have konkretiseret handlingsplanen, og ser frem til ministerens svar.

Besvarelse

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil gerne sige tak for, at jeg får lejlighed til nærmere at redegøre for, hvordan regeringen mere konkret vil arbejde på at få gennemført handlingsprogrammet for et rent arbejdsmiljø år 2005. Nogle vil måske sige, at det var lidt tidligt at svare på det spørgsmål, og andre vil sige, at det er for sent. Det kan de delvis have ret i, uanset hvilket synspunkt man har, idet gennemførelsen jo skal være dynamisk og i øvrigt ske i et samvirke med parterne på arbejdsmarkedet, men også kun delvis, for der er allerede igennem nogen tid sket en styring af aktiviteterne i retning af handlingsprogrammet.

Som det fremgår af den debat, vi lige har haft, er handlingsprogrammet en ramme for den indsats, som skal udmøntes i konkrete initiativer og i handlingsplaner for hver enkelt vision. Det arbejde er, som jeg nævnte det før, gået i gang i Arbejdstilsynet, der for hver enkelt vision arbejder med et udkast til handlingsplan, som skal danne grundlag for en drøftelse med parterne i de enkelte brancher og de øvrige arbejdsmiljøaktører. Det vil bl.a. ske på et seminar, der planlægges at finde sted i august måned, og det bliver et seminar, hvor også parterne skal testes på, i hvor høj grad de vil spille med.

Der er ikke nogen tvivl om, at det allervigtigste arbejde ligger ude på den enkelte virksomhed. Det har jeg sagt før i debatten. Det er dér, problemerne er, og det er også dér, de skal løses.

En forstærket arbejdsmiljøindsats kræver derfor, at virksomhedernes arbejdsmiljøarbejde styrkes og udvikles, så de bliver bedre i stand til selv at løse og selv at forebygge arbejdsmiljøproblemerne. Der er allerede her igangsat aktiviteter, som skal være med til at sikre, at arbejdsmiljøarbejdet på virksomhederne kommer til at fungere mere effektivt. Jeg vil nævne et par ting:

Det ene er kravet om, at alle virksomheder skal gennemføre arbejdspladsvurderinger. Det er et utrolig vigtigt middel til at styrke det forebyggende arbejdsmiljøarbejde. Det skal sikre, at både ledelse og medarbejdere tager ansvar for arbejdsmiljøet og i fællesskab systematisk gennemgår virksomheden, vurderer arbejdsmiljøforholdene og tager de nødvendige og konkrete skridt til at forebygge arbejdsmiljøproblemerne.

Det andet – det var det, jeg nævnte før i forbindelse med redegørelsesdebatten – er en styrkelse af sikkerhedsorganisationen, og det skal altså gøres, som jeg sagde før, både ved en mere fleksibel brug af sikkerhedsorganisationen og ved bedre uddannelse. Jeg har på det område fremskyndet det bekendtgørelsesarbejde, som selvfølgelig er forudsætningen for, at man kan komme i gang med et mere systematisk og stærkere sikkerhedsarbejde.

Både Arbejdstilsynet, flere organisationer og mange bedriftssundhedstjenester har udarbejdet vejledningsmateriale om arbejdspladsvurdering. Arbejdstilsynet vil derudover i efteråret 1996 gennemføre en særlig APV-indsats – jeg ved godt, at vi skal være forsigtige med de dér forkortelser, for så har vi fremmedgjort alle dem, det handler om, nemlig de medarbejdere, der er ude på virksomheden. Til indsatsen her